

इदानीं गुर्वर्थ इति श्लोकं विवृण्वन्नाह य इति कदाचित्कैकेय्यास्तुष्टेन राज्ञा त्वदपेक्षितं दास्यामीति प्रतिश्रुतम् ततः श्रीरामस्य युवराज्याभिषेकसमये
तया भरतस्य राज्यं रामस्य च वनेवासः प्रार्थितः तदा सत्यपाशेन परिवीतस्य पितुर्निदेशमाज्ञां शिरसाजगृहे ततो राज्यादिकं त्यक्त्वा सभायौ वनं ययौ दु
स्य जस्यापि सहर्षत्यागे दृष्टान्तः मुक्तसंगो योगी असून् प्राणानिवेति ॥ ८ ॥ रक्षसो रावणस्य स्वसुः शूर्पणखाया अशुद्धबुद्धेः सीतां जिघृक्षोः कामा
तुराया इति वा रूपं व्यकृतविकारमनयत् तस्याः स्वरत्रिशिरदूषणमुख्या बंधवो येषु तां श्वतुर्दशसहस्रं जघान अपारणीयमलंघ्यमसंकोदंडपाणौ य
स्य सः ॥ ९ ॥ सीतायाः कथा श्रवणेन दीपितो हृच्छयो यस्य तेन सीतां हरिष्यता स्वस्माद्भीतेन स्वस्याश्रमादपकर्षणार्थं सृष्टं मारीचं विलोक्य जघान

यः सत्यपाशपरिवीतपितुर्निदेशं स्वैणस्य चापि शिरसाजगृहे सभाय्यः ॥ राज्यं श्रियं प्रणयिनः सुहृदो निवासं
त्यक्त्वा ययौ वनमसूनिवमुक्तसंगः ॥ ८ ॥ रक्षः स्वसुर्व्यकृतरूपमशुद्धबुद्धेस्तस्याः स्वरत्रिशिरदूषणमुख्यबंधू
न् ॥ जघ्रे चतुर्दशसहस्रमपारणीयकोदंडपाणि रटमान उवास कच्छम् ॥ ९ ॥ सीता कथा श्रवणं दीपित हृच्छ
येन सृष्टं विलोक्य नृपते दशकंधरेण ॥ जघ्रेऽद्भुतैणवपुषा श्रमतोऽपकृष्टो मारीचमाशु विशिखेन यथाकमुग्रः ॥
॥ १० ॥ रक्षोधमेन वृकवद्विपिनेऽसमक्षं वैदेहराजं दुहितर्यपयापितायाम् ॥ भ्रात्रावनेरुपणवत्प्रियया वियु
क्तः स्त्रीसंगिनां गतिमिति प्रथयंश्चचार ॥ ११ ॥ दग्ध्वात्मकृत्य हतकृत्यमहन्कबंधं सख्यं विधाय कपिभिर्दयिता
गतितैः ॥ बुध्वाऽथ वालिनिहते प्लवगेन्द्रसैन्यैर्वेलामगात्समनुजोऽज भवार्चितांघ्रिः ॥ १२ ॥

कथं भूतम् अद्भुतैणवपुरुषास्वर्णहरिणदेहेनोपलक्षितम् अतएव प्रलोभेनाश्रमतस्तेनापकृष्टः सन् कंदक्षं यथा उग्रः श्रीरुद्रः ॥ १० ॥ ततश्चर
क्षोधमेन रावणेन असमक्षमपनीतायां प्रियया वियुक्तो भ्रात्रालक्ष्मणेन सह कृपणवद्वने चचार किमभिप्रायः सन् इति अनेन प्रकारेण स्त्रीसंगिनां
दुःखोदकां गतिं प्रख्यापयन् ॥ ११ ॥ आत्मार्येण कृत्येन कर्मणारावणेन सह युद्धेन हतं कृत्यं शास्त्रीयं दहतादिकं यस्य तं जटायुषं पुत्र इव दग्ध्वा कबंधं
स्वयह्णाय प्रसारितबाहुं राक्षसमहन् अथ वालिनिहते तैः कपिभिर्दयिताया गतिं बुध्वा अज भवाभ्यामर्चिता वंघ्रीयस्य समनुजो वेलामगात्समुद्रतीरम
गात् ॥ १२ ॥